

عنوان مقاله:

نقش امضا های الکترونیک در اعلام رضایت به معاهدات بین المللی با رویکرد به کنوانسیون ارتباطات الکترونیکی

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات راهبردی در علوم انسانی و اسلامی، دوره 5، شماره 59 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

میثم بهدل خلیفه لو - دانشجوی دکتری گرایش حقوق بین الملل عمومی دانشگاه پیام نور تهران

مهدی عالی زاده - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

امضای الکترونیکی عبارت از داده ای الکترونیکی است که به یک داده پیام ضمیمه می گردد و موجب شناسایی امضاکننده و مبین رضایت او نسبت به مندرجات و محتویات داده پیام است. این امضا به لحاظ ارزش اثباتی، به دو نوع امضای الکترونیکی ساده و امضای الکترونیکی مطمئن تقسیم می شود. امضای دیجیتال نوعی از امضای الکترونیکی است که در آن از فناوری رمزنگاری برای تولید امضا استفاده می شود و از سطح بالایی از امنیت نسبت به سایر انواع امضای الکترونیکی برخوردار است. دفاتر خدمات صدور گواهی الکترونیکی واحدهایی هستند که برای ارائه خدمات صدور امضای الکترونیکی در کشورها تاسیس می شوند. این خدمات شامل تولید، صدور، ذخیره، ارسال، تایید، ابطال و به روز نگهداری گواهی های اصالت (امضای) الکترونیکی می باشد. بعبارتی دفاتر مزبور بعنوان مرجع ثالثی، اعتبار پیام را از طریق تعیین هویت امضاکننده دیجیتال تضمین می کند. قانون نمونه امضای الکترونیکی آنسیترال مصوب ۲۰۰۵، یکی از طرق متعارف "اعلام رضایت" در قراردادهای امضای ذیل آن می داند. قراردادهای منعقد شده در محیط مجازی و در قالب تجارت الکترونیکی نیز از این قاعده کلی مستثنی نیستند و امضای الکترونیکی این وظیفه را برعهده دارد. از اینرو، در کنوانسیون مزبور در مورد استفاده از ارتباطات الکترونیکی در قراردادهای بین المللی، الزامات چارچوب مشترک بین المللی را برای اجازه دادن به روش های احراز هویت و امضای الکترونیکی برای مطابقت با امضای خارجی فراهم کرده است.

کلمات کلیدی:

امضای الکترونیک، آنسیترال، احراز هویت، اعلام رضایت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900460>

